

[Carsten Andersen]

ham eller hende! Og politikerne i kommunerne, i staten og i amterne vender ryggen til og har bevaret deres rene, hvide hænder, fordi den ansatte faktisk ikke har nogen mulighed for at tage til genmæle.

Finansministeren var inde på, at der var pensionsmuligheder i de situationer, hvor der ikke kom en tjenstlig undersøgelse, men bare skete en diskretionær afskedigelse. Jeg forstår, det kun sker ved de rene statstjenestemandsansættelser. For folk i tjenstemandslignende stillinger og for ansatte ude i kommunerne er der ikke de muligheder, og derfor er det kun en meget begrænset del af de offentligt ansatte, der har den mulighed; men det mener jeg ikke man skal røre ved i forbindelse med dette forslag.

Det er rigtigt, at der er noget, der klares ved forflytninger, men det er jo de situationer, hvor man ligesom får ordnet tingene i mindelighed, og dér vil der vel sjældent være behov for en tjenstlig undersøgelse. Men selv i de tilfælde, hvor man lægger op til en forflytelse, er man jo inde på en disciplinær sag, og så skal de almindelige regler tages i anvendelse.

Så spurgte hr. Bakholt: hvad med sygdom og andre situationer? Det er ikke uovervej, at forslaget er kortfattet, for det er min erfaring som tillidsmand og som fungerende i en fagforening, at det er de lange, meget lange bestemmelser med alle forbeholdene og men'erne og hvis'erne osv., der giver problemerne. Her er en klar sætning, som siger, at den, som bliver udsat for uansøgt afskedigelse, har ret til en tjenstlig undersøgelse. Færdig! Og så kan det skyldes sygdom, at der ikke er mere arbejde, eller andet.

Så er der også spørgsmålet om et års løn; det er udtryk for et politisk rigtigt sigte, som hr. Bakholt siger. Det er genansættelse, det drejer sig om, som også fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på. Det er jeg ikke uenig i, og det har jeg også kæmpet for som tillidsmand og som fagforeningsformand. Det er genansættelse, det drejer sig om, men jeg har alt for mange gange oplevet, at genansættelsessituationen var mere uudholdelig, end det var at komme ud af røret med en mulighed for en start et andet sted. Mange gange er genansættelsessituationerne mere utålelige og er havnet i et andet opsigelses- eller afskedigelsesforhold på et senere tidspunkt, hvor

arbejdsgiversiden er blevet bedre til at sløre tingenes tilstand.

Jeg ved godt, at det er et kompromis, men jeg mener egentlig, det er en bedre situation for mange at være i at få et års hyre fremfor en genansættelse. Jeg tror også, der er langt flere på arbejdsgiverside inden for det offentlige område, som har mere respekt – desværre, meget desværre – for at skulle betale et års hyre end for at skulle ind i en genansættelsessituation.

Så bad hr. Estrup om en uddybning af, hvad forslaget rummer. Jeg vil godt sige til hr. Estrup, at forslaget rummer simpelt hen det enkle, at den, der bliver udsat for uansøgt afskedigelse, har ret til at få en tjenstlig undersøgelse. Det er da rigtigt, at det har nogle konsekvenser langt ude i systemerne. Der er en arbejdsgiverside, der skal begynde at tænke sig om i nogle af de situationer. Men hr. Estrup må have mig undskyldt, at arbejdsgiversiden skal begynde at tænke og begynde at bruge hovedet, før de bringer sig i de situationer, det magter jeg ikke at skrive op, og jeg mener også, det vil tage alt for lang tid at komme ind på det i denne situation.

Til hr. Bollmann vil jeg sige, at jeg mener, jeg har peget på, at der sker en udvikling, som er beskrevet af folk, der arbejder arbejdsretligt med disse ting. Det er ikke bare en enkelt sag, jeg har læst om, men der er faktisk en udvikling i gang inden for hele dette ansættelsesområde, som har gjort, at vi har besluttet at fremsætte dette forslag.

Så vil jeg godt til sidst sige til fru Elisabeth Bruun Olesen om totalrammesystemerne og om, hvor pengene skal komme fra: de behøver jo ikke at tages ud af totalrammesystemerne, de kunne tages ud af et fælles budget, et fælles kommunalbudget, eller ud af finansministerens særlige dispositionskasse, eller hvad man nu kan finde på, sådan at man i alle tilfælde kan sige, at hvis afskedigelsesdispositionskassen er opbrugt, så kan der ikke ske flere afskedigelser det år. Det ville egentlig være en udmærket måde at løse tingene på.

Jeg mener også, jeg har været inde på hr. Kofod-Svendens manglende beundring for bemærkningernes mangfoldighed.

(Kort bemærkning).